

TESTAMENT DEL CARNAVAL DE ROSES ANY 2018

Molt bona nit a tothom,
petits grans i mitjans,
a la república independent
del Carnaval de Roses.
On hi regne ara i per sempre
el famós Rei Carnestoltes,
que per sufragi universal,
n'és el president vitalici,
del nostre gran Carnaval.
Amo i senyor de la disbauxa,
de la gatzara i l'alegria,
i amb un cert control del vici,
per tal que sigui cada dia,
inoblidable en el temps,
i fer que perduri per sempre
el record inesborrable,
de meravellosos moments.

I passem seguidament,
a llegir el tradicional testament,
que s'ha fet degudament,
davant del nostre notari
que és una mica estrafolari.
I amb el corresponent vist i plau
del Tribunal Constitucional,
que molt seriosament regeix
les lleis del nostre Carnaval.
I si les circumstàncies ho requereixen,
es poden passar totes per l'engonal.

És el testament d'en Carnestoltes,
una part molt important,
del nostre tradicional Carnaval,
per fer palès de moltes coses
que han succeït al llarg de l'any,
en el nostre poble de Roses.

Car és el nostre Carnaval,
un Carnaval molt antic
que té més de 155 anys de vida,
i gaudeix de molt bona salut,
malgrat que en èpoques passades,
que desitgem no tornin mai més,
tot i havent sofert greument,
continuats severos impediments,
ha tirat sempre endavant,
i és aquest un gran mèrit
de tot el poble de Roses
i en especial de la seva gent.

Enguany el Carnaval de torn,
ens ha arribat molt aviat,
i un xiquet més l'ajuntem
amb les festes de Nadal.
Per cert, al llarg d'aquestes festes,
alguns canvis s'han observat
que crec que ha molta gent,
els hi ha pogut agradar.

Música nadalenca pels carrers,
per ben animar l'ambient,
escampadissa de tions
per varis llocs i racons.
La il·luminació nadalenca,
va brillar com de costum,

però aquell sostre multicolor,
que hi hagué a l'entrada
de l'avinguda de Rhodes,
va ser de tot, lo bo i millor.

Enguany el pessebre vivent,
va brillar per la seva absència,
i a molta gent els va mancar
la seva entranyable presència.
Esperem que en un futur,
el podrem tornar a gaudir
i no es perdi en l'oblit
dins un calaix per sempre buit.

La cavalcada dels Reis Mags,
fou plena de màgia i de color,
i va saber molt bé transmetre;
llum, alegria, fantasia i il·lusió.
Fent gaudir a tots els presents,
que foren molta i molta gent,
aplaudint la cavalcada,
i tan se val si era gent gran,
o era gent de mitjana edat,
com naturalment la mainada.

Cal recordar i destacar,
el petit mercat de Nadal,
que va tenir lloc un sol dia,
a la plaça de l'església,
i agrair als comerciants,
per aquesta iniciativa
i per la seva paciència.
Esperem que això no sigui
solament flor d'un dia
i que tingui continuïtat,
fent que els Nadals de Roses,
siguin any rere any,
més festius i animats.

També la plaça de Sant Pere,
a la festa es va apuntar,
per animar millor l'ambient,
amb uns quants locals oberts
que va ser tot un gran encert,
i va donar vida a la gent,
que aquests dies de Nadal
ens venen a visitar,
trobant-se amb un poble viu,
i no un lloc aletargat!!.

A l'ajuntament de Roses,
hi ha hagut una baixa important,
doncs el regidor Carles Pàramo,
finalment s'ha jubilat!!.
I l'alcaldesa Montse Mindan,
sense paraigües s'ha quedat!!,
i ara tota la oposició,
ja s'estan fregant les mans.
A partir d'ara els plens municipals,
ja mai més seran iguals,
sense aquest carismàtic regidor,
car amb la seva experiència,
ell n'era el principal actor.
Es vaticinen temps molt incerts,
per la complicada política local,
doncs governar l'ajuntament,

és un apetitós i ric pastís
i tothom en vol el millor tall.
Esquerra, PP i Ciudatans,
empenyeran de valent,
en les properes municipals,
mentre que l'equip d'en Xispa;
¿ara amb qui s'arrimaran?
Però com que les arques municipals,
sembla que estan a "rebossar"
és probable que en un futur,
governi el qui governi,
davant tanta abundància,
els impostos baixaran,
i així tota ciutadania
saltarà d'un peu d'alegria,
i tindrà més diners per gastar.

Mentrestant sembla que
la gestió municipal,
malgrat molts entrebancs,
a empentes i rodolons,
alguns dels seus projectes
van tirant endavant.
Però també n'hi ha d'altres,
que amb el pas del temps,
sembla que es van obviant.
Amb les obres que se estan fent
al nou pàrking del segon moll,
i la reforma del passeig,
que dona al port pesquer
junt amb el nou mirador,
que serà com un aparador.

Quedarem tots bocabadats !!,
per la seva singular bellesa
i davant tant bé de Déu;
Què importa tanta despesa?
Però on queden els projectes
que amb molt d'interès,
urgentment es volien fer?
Els aparcaments soterrats,
arranjar la plaça Catalunya,
renovar el carrer "Pi i Sunyer",
reformar el mercat municipal,
etc... etc...etc...etc...
Amb el que resta de legislatura,
la cosa està més que justa,
i amb el pas que anem ara,
segurament tot romandrà igual.
Mes no cal ser pessimistes,
doncs la depuradora de marisc,
la tramuntana se l'ha endut.
I és aquesta una gran notícia
per a tota la parròquia de Roses
doncs era un niu de porqueria,
una vergonya pel poble,
un racó vell, deixat i brut.
És sens dubte un lloc privilegiat,
que cal sàviament gestionar.
Esperem que els Déus de l'Olimp
i les seves musses miraculoses ,
il·luminin la inspiració
amb una brillant idea,
a qui pertoqui decidir
el projecte que tindrà lloc allí.
Que sigui del tot adient
per acontentar tota la gent,

car un és indret únic i diví,
per poder tot l'any gaudir
de les nostres postes de sol.

També l'obra de la seu,
!!ui perdó!!, volia dir de la SUF,
després de molts enrariments,
finalment es va acabant.
- Gairebé ens hi hem fet vells,
veient com va passant el temps
i que no s'acaba mai !!
Ara diuen que a l'estiu,
ja es podrà inaugurar,
mes cal no fer-se il·lusions,
i veure les coses a venir
doncs pot haver-hi sorpresa
i tornar-se enrederir.

Cal tenir en compte un detall,
que també és molt cabdal,
i és de recuperar les bancades
que estan actualment retirades
davant de la Sala del Ball.
Allí és on passen assegudes
hores i hores per les tardes
un bon grapat de gent gran.
Des d'aquell lloc es discuteixen
moltes coses importants,
sobre els assumptes del poble
i la situació del món mundial.
Allò és el "Parlament de Roses",
el més democràtic del món,
és l'àgora del nostre poble,
sense diputats ni presidents,
tothom té son torn de paraula,
que sàviament és expressada,
tot fent petar la xerrada
i és escoltada per la gent.

L'any passat es va criticar,
amb fermesa i durament,
en l'anterior testament que,
el monument dels pescadors,
estava que feia pena
d'oblidat i d'abandó.
Aquest any senyors meus,
a qui pertoqui cal felicitar
pel gran canvi que ha sofert.
Car després de varies reformes
i algunes modificacions;
neteja, llums i aigües de colors,
ara fa una altra patxoca,
està al nivell que li pertoca,
i es veu un lloc ben arranjat,
A uns els hi agrada força.
alguns altres potser no tan,
però el cas és que,
comparat amb l'any passat,
el monument dels pescadors
ha passat d'estar penós
i enguany està molt millorat.

Està estudiant l'Ajuntament,
com gestionar la construcció
d'un possible tanatori
al costat del cementiri
i si és possible en un futur,

ajuntar-hi un crematori
per no haver de partir de Roses,
en quan s'escaigui l'ocasió.
Esperem es dugui a cap,
aquest projecte encertat,
i es porti a terme promptament,
doncs no es para de morir gent,
com és del tot un fet natural.

Un servidor el Rei Carnestoltes,
en seria un segur client anual,
ja que cada any em socarrimen,
i em cremen per Carnaval.
A més es podria també fer,
just al costat del tanatori,
una mena de "**purgatori**",
on poder purgar les ànimes
de tots els possibles pecats.
Seria com una autopista
d'entrada directe al paradís,
i tindria tanta afluència
que un cop sabuda la notícia
inlús vindria gent de París.

Els tres cavallers de bronze,
vestigis d'una altra època,
vestits de gala i ben armats,
que immòbils estan dempeus
molt seriosos i callats,
tan si fa fred com fa calor
davant de la Ciutadella.
Són un atractiu turístic,
d'aquells que molt atrauen
per fer-se la foto de rigor.

Sortosament estan ben fermats
i ben arrelats de peus al terra,
doncs podria ben succeir
que un bon dia pel matí
haguessin fet una nova amistat,
i contra la seva voluntat
haguessin partit: "a la guerra".

Entre els "ocupes" de cases,
que son buides o abandonades,
i els ocupes d'espais públics,
que ens arriben a l'estiu,
aviat no podrem sortir de casa,
ni per anar al supermercat,
doncs és possible que en tornar,
ja ens l'hagin ocupat.
Sembla els setges de Girona,
i cada any que s'escola,
tenim el poble més preocupat.
Al llarg del passeig marítim,
ni casetes ni carrils bici,
ni manifestacions, ni policies,
no poden aturar la invasió,
i mentrestant els comerciants
de Santa Margarita i de Roses,
cada any que transcorre
el malestar els va augmentant,
i estan empenyats que fa por.

Què tal si provessin la idea
de fer-hi circular el trenet?
Potser d'aquesta manera

dels ocupes feríem net?
És un problema endèmic,
i molt difícil de solucionar,
doncs ben sabut és que,
un petit tren, un dia o un altre,
podria patir un sabotatge,
i per causes “involuntàries”
podria fàcilment descarrilar.

Al llarg de l'any passat
malauradament ens han deixat,
dos “carnavalers” de primera,
que per sa trajectòria i solera,
crec que ara és oportú recordar.
Dos persones molt properes
que al llarg de la seva vida,
van fer molt pel nostre Carnaval.
No envà, van ésser distingits,
i honorats amb la Dracma de Plata
pel seu esperit carnavalesc,
l'agost de l'any 2015.

Una és l'Alfonso Magester,
de la família Campaner,
rei de l' humor i la disbauxa,
des de temps molt ancestrals,
va lluir moltes disfresses
i va ser amb les seves brometes
un gran animador del Carnaval.

L'altra persona és:
la Maria Foraster,
que amb la seva predisposició,
de voluntariat sempre generosa,
per tot el que es fa a Roses,
és també ara mereixedora
d'aquest petit reconeixement.
I que ara benvolgut públic,
que us trobeu aquí present,
us voldria demanar humilment,
un sentit i fort aplaudiment,
per aquestes dues persones
que malgrat ens han deixat,
perduraran durant molt temps
en la nostra memòria col·lectiva
per sa actitud tant positiva,
en un raconet de nostra ment.
(MOLTES GRÀCIES)

I com que el nostre Carnaval,
malauradament demà s'acaba,
ja queden pocs moments,
un cop llegit el meu testament,
de disfrutar de la gatzara.

Servidor el Rei Carnestoltes,
convido a tots els aquí presents
a gaudir demà de l'arrossada,
que tindrà lloc al pavelló.
I després més tard per la tarda,
us espero a tots també
al meu seguici mortuori,
on armarem un bon desori,
de llàgrima viva i mocador.

Ja un cop m'hagin cremat,
i ben socarrimat del tot com cal,
amb l'enterrament de la sardina

posarem punt i final al Carnaval.

Fins l'any proper, si tot va bé!!!,
amb més rauxa i més empena,
les piles fins dalt carregades
i amb totes les forces renovades,
sortirem tots de nou al carrer!!.

I "PIOLIN-PIOLIN",
aquest testament d'enguany,
en aquest mateix instant,
aquí arriba al seu "fin".

!!!VISCA EL CARNAVAL DE ROSES I MOLTES GRÀCIES A TOTHOM!!!

Josep Maria Pastor